

Een dikke patatduif die vrede brengt

JEUGDTHEATER

OORLOG

Door Theater Artemis

Gezien 3/2 Den Bosch

Te zien 4-5/3 De Krakeling, 26/3

Schouwburg Amstelveen, 6-8/4 Frascati

★★★☆☆

Het begint met een bezem die omvalt, iets anders omstoot, dat weer een volgend ding omver duwt. Het toneel staat propvol rotzooi en alles komt in beweging, ontploft, stort neer, terwijl het licht aan en uit flikkert. Oorlog, wil regisseur Jetse Batelaan maar zeggen, is chaos, puinhoop, anarchie.

Drie militairen stappen wat onwennig het slagveld op en schrikken van elk geluid. Schoorvoetend duwen ze elkaar naar voren, waarna een van hen (Willemijn Zevenhuijzen) ach-

terstevoren sprekend het woord neemt. Een verzenuwde Tjebbe Roelofs treedt op als tolk, nummer drie (Martin Hofstra) staat er wezenloos bij. Aan de muur wordt via een katrolletje een wc-deksel opengetrokken. Dat betekent dat het publiek oorlogsgeluiden mag maken. De stemming, die er bij de zesjarigen door al die ongestructureerd ineenstortende rommel toch al goed in zat, stijgt nog een tikkeltje verder.

Batelaans *Oorlog* laat weinig ruimte voor angst, verlies en verdriet. In zijn opeenvolging van veldslagen ('veldslag 3: voor volk en vaderland', 'veldslag 8: het gewapende conflict') overheerst het absurde, dat regelmatig omslaat in hilariteit. Na een oproep tot pacifisme smijten de drie wild met balletjes richting publiek. De kinderen smijten geestdriftig terug.

Uiteindelijk moet een dikke patatduif vrede brengen, een even krank-

zinnig als humoristisch beeld. *Oorlog* wordt gestut door zulke beelden. Beploft geestig, maar de ware oorlogselende blijft erdoor uit zicht.

Joukje Akveld

De stemming, die er bij de zesjarigen toch al goed in zat, stijgt nog verder